

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218200340
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8218200340.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobcu: K. S., R.. XX.XX.XXXX, H. XXX/XXX, XXX XX H., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 772,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 250,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 16.02.2018 na tunajší súd žalobu proti žalovanému, ktorou žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 772,- Eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/265/2014 sa žalobkyňa v postavení spotrebiteľa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia. V konaní bola úspešná, súd žalobe vyhovel rozsudkom zo dňa 14.04.2016 s právoplatnosťou dňa 06.11.2017. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený Krajským súdom v Prešove sp. zn. 8Co/172/2016 zo dňa 26.09.2017. Uplatnila si satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Dôvodila, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Výšku žiadanej náhrady odôvodnila tým, že ide o rovnakú sumu, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 15.03.2018 tak, že žiadal žalobu ako neopodstatnenú zamietnuť. Priznanie žalobkyňou požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak. Cieľom primeraného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalobca poukázal aj na to, že je potrebné brať do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom potvrdila tvrdenie, že má záujem použiť poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, a to

viacnásobne. K vážnosti prejavu vôle žalobca citoval z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadostučinenia podľa názoru žalovaného nepostačuje. Žalobkyňa neodôvodnila jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo - právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným. Žalobkyňa žiadnym spôsobom netvrdila a nepreukázala, že si žalovaný voči nej nesplnil svoju poučovaciu povinnosť. V danom prípade je podľa názoru žalovaného potrebné brať ohľad na všetky okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad, teda či v tomto prípade žalobkyňa utrpela nejakú morálnu ujmu, prípadne v akom rozsahu. Žalovaný prezentoval tiež názor, že nejde o prípad, kedy porušenie práva nie je možné už napraviť inak a ochrana spotrebiteľa bola dovŕšená vydaním rozhodnutia odvolacieho súdu.

4. S poukazom na § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur konajúci súd spor prerokoval bez nariadenia pojednávania, keďže žalovaná pohľadávka uvedenú sumu nepresahovala a zabezpečené listinné dôkazy súd vzhliadol za postačujúce pre svoje rozhodnutie. Vo veci ako podklad pre svoje rozhodnutie vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s rozsudkom tunajšieho súdu č.k.: 5C/265/2014-51 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k.: 8Co/172/2016-84, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

5. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 14.04.2016 č.k.: 5C/265/2014-51 vyplýva, že žalobkyňa podala proti žalovanému žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 772,- Eur a určenie, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 03.05.2011 uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Označeným rozsudkom súd vyhovel žalobe vychádzajúc z právneho názoru o neprijateľnosti uvedeného bodu Všeobecných podmienok poskytnutia úveru podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým jej neplatnosti podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a nadväzne aj § 37 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, no Krajský súd v Prešove rozhodol dňa 26.09.2017 č.k.: 8Co/172/2016-84 tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

6. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Podľa 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

8. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie.

9. Žalobkyňa preukázala relevantným spôsobom porušenie zákonnej povinnosti žalovaného poskytnúť spotrebiteľský úver bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok a taktiež preukázala, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť jej ujmu (k ujme dokonca došlo tým, že žalovanému bola vyplatená čiastka presahujúca nárok žalovaného voči žalobkyňi a k náprave

tejto situácie došlo až na základe žalobkyňou iniciovaného súdneho konania). Žaloba je preto čo do základu nároku žalobkyne dôvodná.

10. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/265/2014 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/265/2014 uplatňovala voči žalovanému nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá už bola mnoho krát súdom vyhlásená za neplatnú. Vo veci 5C/265/2014 prvoinštančný súd konštatoval, že dohodu o administratívnom poplatku za zmluvu o úvere vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil. Žalovaný teda použil neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve voči žalobcovi, pričom mal zákonnú povinnosť zdržať sa takéhoto konania (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

11. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo. Argumentácia žalovaného o splnení jeho poučovacej povinnosti voči spotrebiteľovi pri vzniku záväzkového vzťahu so žalobkyňou nemá žiaden právne relevantný dopad na záver súdu, že sa žalovaný voči žalobkyni dopustil porušenia jej práva na poskytnutie úveru bez neprijateľných zmluvných podmienok a že v priebehu ich zmluvného vzťahu od žalobkyne vyžadoval plnenie odôvodňované takýmito neplatnými zmluvnými podmienkami.

12. Primerané zadosťučinenie sa podľa súdu skladá z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu, ako aj zo satisfakcie za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a kľud. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná subjektívne. Ochrana spotrebiteľa však nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

13. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané žalobkyni priznať finančné zadosťučinenie vo výške 250,- Eur. Pri stanovovaní výšky súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný použil neprijateľnú podmienku napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdov Slovenskej republiky, ktoré vyhlasovali túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Tým, že žalovaný vo vzťahu k žalobkyni požadoval od žalobkyne zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý vyplýval z neprijateľnej zmluvnej podmienky a táto sa až následne súdnou cestou domohla vrátenia tejto časti titulom bezdôvodného obohatenia, žalovaný u žalobkyne nepochybne vyvolal stav neistoty a určitý diskomfort, ktorý bola nútená strpieť. Žalobkyňa však v podanej žalobe neprodukovala a ani nepreukazovala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovaného na jej postavenie, na jej psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo, teda skutočnosti, ktoré by mohol súd zohľadňovať aj pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy. Z predložených

rozsudkov Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/265/2014-56 zo 14.4.2016 a Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/172/2016, 8Co/173/2016-84 z 26.9.2017 jednoznačne vyplýva, že žalovaný porušil svoje povinnosti voči žalobkyni, ktoré vyplývajú z právneho poriadku, v dôsledku čoho bola žalobkyňa nútená domáhať sa svojich práv prostredníctvom súdu. Súd však nemohol ignorovať výsledok označeného súdneho konania, ktoré skončilo uložením povinnosti žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom uplatnenom rozsahu, čím došlo k plnej reparácii nepriaznivých majetkových dôsledkov protiprávneho konania žalovaného. Žalobkyni rovnako bola prisúdená plná reparácia nákladov tohto súdneho konania. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Zároveň bolo potrebné prihliadať na to, aby priznanie finančného zadosťučinenia nebolo len nástrojom nedôvodného majetkového obohacovania žalobkyne. Súd je tak toho názoru, že suma 250,- Eur ako finančné zadosťučinenie je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľky a súčasne popri judikovanej povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyni spolu so zaplatením náhrady trov konania v konaní tunajšieho súdu 5C/265/2014 žalovaného sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdenej veci tak priznaná suma 250,- Eur, zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil.

14. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa ustanovenia § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola vo veci úspešná v celom rozsahu, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma ako žalobca žiadal (podobne ako to ustanovoval predtým účinný § 142 ods. 3 OSP). V takomto prípade má žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa bude vychádzať z prisúdenej sumy.

17. O výške trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.